

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 01297- 14/2012-ERÚ

V Jihlavě dne 29. června 2012

Rozhodnutí

O rozkladu společnosti Tepelné hospodářství města Ústí nad Labem s.r.o., se sídlem Malátova 2437/11, 400 11 Ústí nad Labem, IČ: 491 01 684 (dále též „účastník řízení“) proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 9. března 2012 pod č. j.: 01297-10/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-01297/2012-ERÚ), kterým Energetický regulační úřad jako příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném od 18. srpna 2011, uložil účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. b) energetického zákona pokutu ve výši 200 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, jsem podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, rozhodla takto:

Rozklad společnosti Tepelné hospodářství města Ústí nad Labem s.r.o., se sídlem Malátova 2437/11, 400 11 Ústí nad Labem, IČ: 491 01 684, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 9. března 2012 pod č. j.: 01297-10/2012-ERÚ (sp. zn.: KO-01297/2012-ERÚ), zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

Dne 8. února 2012 bylo účastníku řízení Energetickým regulačním úřadem oznámeno zahájení správního řízení na základě podezření ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. b) energetického zákona, kterého se účastník řízení měl dopustit tím, že jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie přerušil od 10:30 dne 6. října 2011 do 14:50 dne 7. října 2011 na adresách Koněvova 2208/8 a 2209/10 v Ústí nad Labem dodávky tepelné energie, aniž by nastal některý z důvodů předpokládaný § 76 odst. 4 energetického zákona.

Výše uvedené skutečnosti byly zjištěny Energetickým regulačním úřadem (dále též „Úřad“) při kontrole zahájené u účastníka řízení dne 11. října 2011, o jejímž výsledku byl sepsán kontrolní protokol č. K001211 ze dne 31. října 2011. Skutečnosti týkající se přerušování dodávek byly řádně doloženy z provozního deníku. Účastník řízení namítal, že v uvedené době neměl přístup k ovládání technologie příslušné výměňkové stanice a proto nemohl odpovídat za její provoz. Jelikož v přístupu do stanice bylo bráněno ze strany odběratele [redacted], byl podle názoru účastníka řízení dán důvod k přerušování dodávek tepelné energie podle § 76 odst. 4 písm. a) energetického zákona.

Energetický regulační úřad rozhodnutím ze dne 9. března 2012 pod č. j.: 01297-10/2012-ERÚ konstatoval, že účastník řízení se dopustil správního deliktu podle § 91 odst. 12 písm. b) energetického zákona a uložil mu pokutu ve výši 200 000 Kč. Správní orgán se neztotožnil s argumentací účastníka řízení ohledně oprávněnosti přerušování dodávek, neboť v rámci kontroly takové okolnosti nebyly zjištěny. Důvod k přerušování dodávek podle § 76 odst. 4 písm. a) energetického zákona nebyl dán, neboť nebylo zjištěno bezprostřední ohrožení zdraví nebo majetku osob, které tvrdil účastník řízení. Došlo sice k omezení přístupu do výměňkové stanice, nikoliv však k jeho úplnému zamezení. Ani bezprostřední ohrožení zdraví nebo majetku osob nebylo prokázáno, neboť dle sdělení Oblastního inspektorátu práce pro Ústecký kraj a Liberecký kraj ze dne 11. ledna 2012 nebyla zaznamenána žádná provozní porucha zařízení a nevzniklo bezprostřední ohrožení zdraví a majetku osob, ačkoliv bez možnosti přístupu do výměňkové stanice dlouhodobě zařízení provozovat nelze. V případě, že by bylo dáno oprávnění dodavatele dodávky přerušit, bylo by možno tak učinit pouze na nezbytně dlouhou dobu a v nezbytném rozsahu, účastník řízení však takto nejednal a úplně přerušil dodávky na více než 28 hodin. Na základě těchto skutečností Úřad rozhodl, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 91 odst. 12 písm. b) energetického zákona, podle něhož se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí správního deliktu tím, že překročí některé z oprávnění uvedených v § 76 odst. 4 a tím poškodí odběratele tepelné energie. Při stanovení výše pokuty Úřad přihlédl k délce trvání protiprávního jednání, počtu dotčených odběratelů a hospodářským výsledkům účastníka řízení.

Proti rozhodnutí Úřadu ze dne 9. března 2012 pod č. j.: 01297-10/2012-ERÚ podal účastník řízení dne 26. března 2012 rozklad. Účastník řízení setrvává na stanovisku, že v předmětné době neměl žádný přístup k provozovanému zařízení, neboť ze strany odběratele došlo ke zničení vložek zámků. Účastník řízení tak nad zařízením ztratil kontrolu, přičemž jeho přístup k zařízení nebyl zabezpečen. Tyto skutečnosti účastník řízení vyhodnotil jako bezprostřední ohrožení zdraví a majetku osob. Účastník řízení se neztotožňuje s názorem Úřadu, že pravým důvodem přerušování dodávek byl spor o vlastnictví výměňkové stanice. Dále napadenému rozhodnutí vytýká nepřezkoumatelnost tvrzení, že došlo k pouhému zamezení vstupu do výměňkové stanice a že cílem přerušování dodávek bylo urychlení jednání s odběratelem. Účastník řízení dále namítl podjatost [REDAKCE], která s účastníkem řízení v době přerušování dodávek komunikovala a následně rozhodovala o jeho námitkách proti kontrolním zjištěním. Účastník řízení spatřuje pochybení Úřadu též v tom, že součástí spisu není podnět, na základě něhož bylo správní řízení z moci úřední zahájeno. Energetický regulační úřad dle názoru účastníka řízení chrání zájmy osob, které poničily jeho majetek a bez důkazů hodnotí skutečnosti v neprospěch účastníka řízení. Účastník řízení zpochybňuje i výši uložené pokuty, jejíž určení je nepřezkoumatelné. Ohledně rozhodnutí o námitkách proti kontrolním zjištěním účastník řízení namítá, že se Úřad nevypořádal se všemi jeho připomínkami a v rozhodnutí uvedl nové skutečnosti neuvedené v kontrolním protokolu. Na základě těchto skutečností účastník řízení navrhuje, aby předsedkyně Energetického regulačního úřadu napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí o zahájení správního řízení zrušila.

Rozklad účastníka byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise o podaném rozkladu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Účastník řízení byl uznán vinným ze spáchání správního deliktu uvedeného v § 91 odst. 12 písm. b) energetického zákona, kterého se dopustil přerušením dodávky tepelné energie, aniž by byl naplněn některý z důvodů uvedených v § 76 odst. 4 energetického zákona. Účastník řízení se neztotožňuje se zjištěným skutkovým stavem a dovozuje, že byl dán důvod přerušení dodávek podle § 76 odst. 4 písm. a) energetického zákona, podle něhož má dodavatel právo přerušit nebo omezit dodávku tepelné energie v nezbytném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu při bezprostředním ohrožení zdraví nebo majetku osob a při likvidaci těchto stavů, konkrétně účastník řízení dovozuje existenci bezprostředního ohrožení zdraví a majetku osob.

S uvedenou argumentací účastníka řízení se neztotožňuji. Předně je třeba uvést, že je možné dát účastníkovi řízení za pravdu ohledně skutečnosti, že dlouhodobé provozování potencionálně nebezpečného zařízení, jakým je výměňková stanice, navíc s možností přístupu nepovolaných osob, nelze hodnotit jako bezpečné. Energetický zákon však v ustanovení § 76 odst. 4 písm. a) umožňuje přerušení dodávek tepelné energie pouze za předpokladu „bezprostředního“ ohrožení zdraví nebo majetku osob. Nepostačuje tedy pouze potencionální ohrožení, které by bylo možno dovodit v daném případě, kdy účastník řízení uvádí, že neměl zajištěn přístup do výměňkové stanice a nebylo možno vyloučit přístup nepovolaných osob k zařízení pod tlakem páry. Jelikož v § 76 odst. 4 písm. a) energetického zákona se promítá nejen zájem na bezpečnosti provozu energetických zařízení, ale i veřejný zájem na zajištění dodávek tepelné energie, není možné pojem „bezprostřední ohrožení“ interpretovat extenzivně ve prospěch dodavatele. Možnost přerušení dodávek podle § 76 odst. 4 energetického zákona dále není možno vykonávat excesivním způsobem, jak to učinil účastník řízení, avšak pouze v nezbytném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu, což svědčí o tom, že smyslem § 76 odst. 4 energetického zákona není možnost dodavatele přerušit dodávky kdykoliv, ale pouze v případě, kdy je přerušení z hlediska chráněných zájmů nevyhnutelné. Zda je ohrožení bezprostřední je třeba posuzovat v kontextu konkrétního případu, vždy ale musí být zachována proporcionalita takového zásahu (tj. aby omezení dodávek bylo oprávněné, musí být jeho intenzita přiměřená okolnostem, které nutnost přerušení dodávek vyvolaly) a porušení chráněného zájmu, v uvedeném případě ochrany zdraví a majetku, musí hrozit bezprostředně (tj. bezprostřední ohrožení zdraví a majetku je buď reálně hrozící, nebo trvajících).

Energetický regulační úřad se skutečností, zda ohrožení zdraví nebo majetku osob z důvodu ztížení přístupu do výměňkové stanice bylo bezprostřední, zabýval a shledal, že bezprostřední ohrožení majetku nebo osob prokázáno nebylo. Energetický regulační úřad přitom vyšel ze zjištění, že dodavatel tepelné energie měl dálkový přístup k informacím o provozu výměňkové stanice a mohl tak sám posoudit, zda nebezpečí hrozí bezprostředně. Jak je uvedeno v kontrolním protokolu č. K001211 ze dne 31. října 2011, který byl sepsán o kontrole prováděné u účastníka řízení, předmětná výměňková stanice je vybavena havarijní poruchovou signalizací, ochrannou a blokadou v případě nestandardních provozních stavů. Dále je výměňková stanice zajištěna realizací přenosu dat na centrální dispečinku kontrolované osoby, v případě poruchy je dispečer o stavu informován a je možné výměňkovou stanicí z centrálního dispečinku odstavit. Je tedy nesporné, že účastník řízení měl, popř. mohl mít informace o stavu výměňkové stanice včetně informací o případných poruchách a měl prostředky, jak na případnou poruchu jiným způsobem reagovat. V daném

případě však došlo k přerušení dodávek tepelné energie, aniž by účastník řízení měl informaci, která by svědčila o hrozícím ohrožení.

Lze tedy uzavřít, že účastník řízení přerušil dodávky tepelné energie za situace, kdy nehrozilo bezprostřední ohrožení zdraví a majetku (které nebylo zjištěno a účastník řízení skutečnosti, které by o něm svědčily, neprokázal) a to navíc i hrubě nepřiměřeným způsobem ve vztahu k účastníkem řízení uváděnému důvodu přerušení dodávek (zamezení vstupu do výměňkové stanice). Nelze se ztotožnit ani s názorem účastníka řízení, že důvod přerušení dodávek spočívající v ohrožení majetku byl naplněn zničením vložky cylindrického zámku, neboť uvedený důvod obsažený v § 76 odst. 4 písm. a) energetického zákona zjevně dopadá na situace, kdy dochází k bezprostřednímu ohrožení majetku v přímé souvislosti s uskutečňovanými dodávkami tepelné energie. Pokud tedy účastník řízení v bodě 6 podaného rozkladu uvádí, že Energetický regulační úřad měl hodnotit, zda bylo možno zařízení bezpečně provozovat za daných podmínek, lze konstatovat, že Úřad toto posoudil a uzavřel, že ohrožení nebylo bezprostřední. Z tohoto důvodu nelze uznat ani námitku obsaženou v bodě 11 rozkladu, neboť Úřad nezpochybňuje obecnou potencionální nebezpečnost provozování předmětného zařízení s omezeným přístupem, tj. závěry Úřadu v tomto nejsou v rozporu se závěry Oblastního inspektorátu práce.

Ohledně vstupu do výměňkové stanice setrvávám na stanovisku Energetického regulačního úřadu, že účastník řízení měl, byť omezenou, možnost přístupu do výměňkové stanice, neboť jak bylo vlastníkem objektu, v němž se výměňková stanice nachází, sděleno, je možný přístup do výměňkové stanice na žádost dodavatele. Nelze tak souhlasit s tvrzením obsaženým v rozkladu, že účastník neměl do výměňkové stanice žádnou možnost přístupu. I v případě, že by odběratel tepelné energie skutečně účastníkovi řízení zcela bránil ve vstupu do výměňkové stanice, nebyl by tím bez dalších okolností v uvedeném případě dán důvod pro přerušení dodávek podle § 76 odst. 4 písm. a) energetického zákona, neboť jak bylo vyloženo výše, hrozící nebezpečí musí být bezprostřední.

Účastník řízení dále uvádí, že Úřad zahájil řízení z moci úřední, přičemž musel kontrolu zahájit na základě nějakého podnětu. Ten však není obsahem spisu a nebyl účastníkovi řízení poskytnut. K tomu uvádím, že pro správní delikty platí právní úprava obsažená v zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), přičemž podle § 68 odst. 1 přestupkového zákona jsou přestupky projednávány z úřední povinnosti (zahájení řízení podle § 46 správního řádu), když podkladem pro zahájení řízení může podle § 67 odst. 2 přestupkového zákona být i oznámení právnických osob či občanů. Takový podnět (v daném případě byl sdělen Úřadu telefonicky) je pouze informací, na jejímž základě správní orgán posuzuje, zda jsou důvody pro zahájení kontroly. Samotný obsah oznámení o případném protiprávním jednání nemá vliv na v rámci kontroly učiněná skutková zjištění a namítá-li účastník, že neměl možnost se s podnětem seznámit, nelze v tom spatřovat porušení jeho procesních práv (a ani účastník řízení žádné konkrétní porušení svých procesních práv nenamítá).

Účastník řízení dále napadá nepřezkoumatelnost některých tvrzení obsažených v napadeném rozhodnutí. Účastník řízení rozporuje tvrzení, že podstatou sporu mezi účastníkem řízení a odběrateli je spor o vlastnictví výměňkové stanice. K tomu uvádím, že je zřejmé, že právě spor o vlastnictví výměňkové stanice vedl k výměně zámku od výměňkové stanice, přičemž právě účastník řízení argumentuje, že údajné zamezení vstupu do výměňkové stanice bylo důvodem přerušení dodávek. Účastník řízení tvrdí, že nebyla prokázána snaha účastníka řízení řešit přerušením dodávek spor o vlastnictví. Podstatou napadeného rozhodnutí však bylo zjištění, že účastník řízení přerušil dodávky tepelné energie, aniž by byl dán některý z důvodů obsažených v § 76 odst. 4 energetického zákona, nikoliv

posuzování skutečných motivů jednání účastníka řízení. Účastník dále rozporuje tvrzení Úřadu, že mu nebyl do předmětné výměňkové stanice vstup zamezen, ale pouze omezen a na podporu svého tvrzení uvádí dopis [REDAKCE], právního zástupce [REDAKCE], v němž je uvedeno zamezení vstupu do výměňkové stanice. Energetický regulační úřad bez ohledu na znění uvedeného dopisu správně vyhodnotil, že vstup do výměňkové stanice nebyl účastníkovi řízení zcela zamezen, ale došlo pouze k jeho omezení. Kontrolní osoby Energetického regulačního úřadu byly při kontrole dne 11. října 2011 do stanice na požádání vpuštěny. Nebylo tak prokázáno, že by došlo k úplnému znemožnění přístupu do výměňkové stanice. Dále není důvodná ani námitka účastníka řízení, že Energetický regulační úřad nespécifikoval důkazní prostředky, kterými by prokázal tvrzení, že přerušeni dodávek vedlo k urychlenému vyjednávání s odběratelem, neboť uvedená skutečnost ve správním řízení nebyla prokazována z toho důvodu, že klíčovým skutkovým zjištěním bylo, zda byl dán důvod přerušeni dodávek podle § 76 odst. 4 energetického zákona.

Účastník řízení dále namítl podjatost [REDAKCE], která rozhodovala o námitkách účastníka řízení ke kontrolnímu protokolu, aniž by však uvedl skutečnosti, svědčící o podjatosti úřední osoby ve smyslu § 14 odst. 1 správního řádu, tj. zda lze o úřední osobě důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Námitku proto nelze považovat za důvodnou.

Za důvodnou nemohu uznat ani námitku, že v rámci rozhodnutí o námitkách účastníka řízení se Energetický regulační úřad nevypořádal se všemi námitkami a uvedl nové skutečnosti. Úřad v rozhodnutí o námitkách kontrolované osoby ze dne 7. prosince 2011 č. j.: 05195-8/2011-ERÚ neuvedl žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na posouzení odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt. Ohledně účastníkem namítaného tvrzení o neochotě obnovit dodávky tepelné energie Energetický regulační úřad přímo reagoval na námitku vznesenou účastníkem řízení. Ohledně nemožnosti podat proti rozhodnutí o námitkách odvolání je třeba zdůraznit, že podle § 18 odst. 4 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, nemusí být rozhodnutí o námitkách vůbec vydáváno a námitky jsou v uvedeném případě vyřízeny až v rámci správního řízení, kde se účastník proti rozhodnutí správního orgánu může odvolat.

Účastník řízení dále zpochybňuje výši uložené pokuty a její nedostatečné odůvodnění. V daném případě bylo možno uložit podle § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč, tj. pokuta byla uložena na samé dolní hranici. Určení výše pokuty není nepřezkoumatelné, neboť Úřad srozumitelně vyjádřil, jakými kritérii se řídil (čas, na který účastník řízení přerušil dodávky, dopad na odběratele, okolnosti přerušeni dodávek, hospodářský výsledek společnosti). Současně jsem toho názoru, že se Úřad dostatečně zabýval otázkou možného likvidačního dopadu uložené pokuty na účastníka řízení. Pokuta byla uložena při samé dolní hranici možné pokuty a výše pokuty proto další podnikání účastníka řízení při výrobě a rozvodu tepelné energie nemůže ohrozit. Irelevantní je argumentace účastníka týkající se ceny nedodaného množství tepelné energie, neboť uložena pokuta má zejména funkci represivní a preventivní a jejím smyslem je sankcionování protiprávního jednání držitele licence. Smysl pokuty nelze spatřovat v pouhém vyjádření ekonomické hodnoty protiprávním jednáním porušeného chráněného zájmu.

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán, vzhledem k výše uvedenému, proto dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem. Energetický regulační úřad řádně zjistil skutkový stav

věci a napadené rozhodnutí rovněž splňuje požadavky kladené § 68 správního řádu na podobu správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. V odůvodnění rozhodnutí byly rovněž uvedeny informace o tom, jak se Energetický regulační úřad vypořádal s návrhy a námitkami účastníka řízení. Z těchto důvodů rozklad účastníka řízení zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

- Otisk úředního razítka -

Ing. Alena Vitásková v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

Rozdělovník:

Tepelné hospodářství města Ústí nad Labem s.r.o.